



Στέλιος Κασιμάτης (1920 – 1992)

Γεννήθηκε στον Πειραιά.

Πήγε στη Σχολή Μηχανικών του "Πειραιϊκού Συνδέσμου", από την οποία αποφοίτησε παίρνοντας αρκετά βραβεία σχεδίασης και τεχνικής επιμέλειας.

Πριν από τον Β ΠΠ προσλήφθηκε στο Κρατικό Εργοστάσιο Αεροπλάνων (ΚΕΑ) στο Π. Φάληρο, όπου η ικανότητά του ως μηχανικού εκτιμήθηκε πολύ και έτσι από μικρή ηλικία έγινε εργοδηγός.

Στην κατοχή έφυγε από το ΚΕΑ, αρνούμενος να συνεργαστεί με τους Γερμανούς και Ιταλούς κατακτητές και πήγε ως τεχνικός συντήρησης στο Ασκληπιείο της Βούλας. Εκεί οργανώθηκε στον ΕΛΑΣ-ΕΑΜ της πόλης και έγινε ο καπετάνιος-διοικητής του λόχου της. Πήρε μέρος σε μάχες-σαμποτάζ ενάντια στους κατακτητές. Πολέμησε με το λόχο του στη μάχη της Αθήνας (Δεκεμβριανά 1944). Συνελήφθη στη Βούλα το 1946 και εξορίστηκε στην Ικαρία.

Στην Ικαρία είχε φωτογραφική μηχανή μαζί του και με τη βοήθεια ενός παλιού φωτογράφου, συγκατούμενού του, αρχίζει να εμφανίζει και να εκτυπώνει φιλμ και φωτογραφίες προμηθευόμενος χαρτιά και χημικά από την Αθήνα. Χρησιμοποίησε τη φωτογραφική του μηχανή ως μεγεθυντήρα και εκτύπωνε τότε με το φως του ήλιου ή της συννεφιάς. Αναγκαστικά, είχε δημιουργήσει ως αποθηκευτικό χώρο, ένα διπλό πάτο στη βαλίτσα του. Ακολούθησε η μεταφορά του στη Μακρόνησο και το νοσοκομείο στο Δαφνί, απ' όπου πήρε και το απολυτήριό του, έχοντας ολοκληρώσει τη στρατιωτική του θητεία.

Για τον βιοπορισμό του, ανοίγει ένα φωτογραφείο στην οδό Εμμ. Μπενάκη στην Αθήνα. Οι εποχές δύσκολες αλλά ο Στέλιος εκμεταλλεύτηκε τέλεια το φως. Ειδικεύτηκε σε φωτογραφήσεις παιδιών όπου χρειάζεται κανείς πολύ ταλέντο. Τα καλοκαίρια φωτογράφιζε λουόμενους στις παραλίες της Αττικής. Φωτογράφησε, μεταξύ πολλών επωνύμων τη Μελίνα και την Τζοζεφίν Μπαίκερ, ενώ προμήθευε με φωτογραφίες την Ελένη Βλάχου (Καθημερινή), τον Κίτσο Τεγόπουλο (Ελευθεροτυπία), τους Α/φους Αλικιώτη (φιλοτελικές εκδόσεις), τις «Εκδόσεις Δαμιανού», αλλά και πολλούς άλλους.

Παράλληλα, ο Στ. Κασιμάτης ασχολήθηκε με το φιλοτελισμό όπου η μεθοδικότητα και η έρευνα που τον διέκριναν, τον καθιέρωσαν ως έναν από τους πιο σημαντικούς μελετητές του ελληνικού γραμματόσημου και ειδικότερα των ταχυδρομικών σφραγίδων.

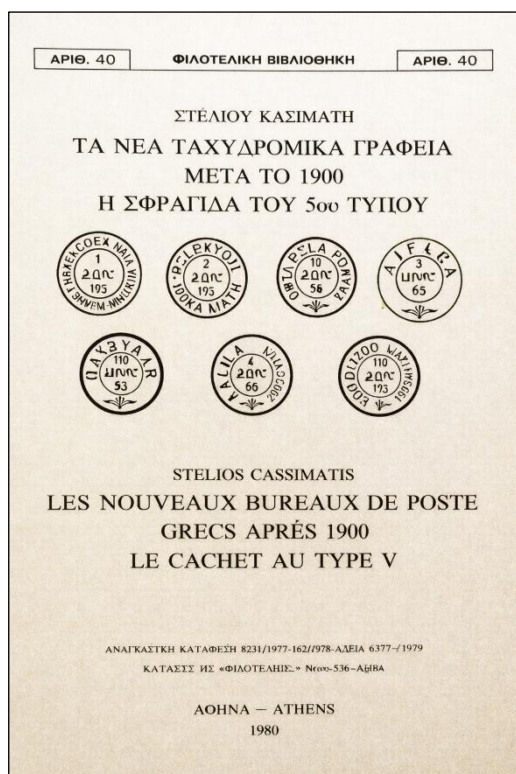
Καρπός των ερευνών του υπήρξε το κλασσικό πλέον έργο «*Τα Νέα Ταχυδρομικά Γραφεία μετά το 1900, Η σφραγίδα του 5ου Τύπου*» (1980), με το οποίο κέρδισε και το βραβείο της Φιλοτελικής Φιλολογίας της ΕΦΟ (Βραβείο Χ. Μπίνου).

Ο Στέλιος Κασιμάτης φύση ερευνητική, επεξέτεινε τις έρευνές του και στην προγραμματιστική περίοδο. Έχοντας εντυπώσει για μεγάλο χρονικό διάστημα στα Γενικά Αρχεία του Κράτους έφερε στο φως πλήθος πληροφοριών για την άγνωστη αυτή περίοδο της ταχυδρομικής ιστορίας, δημοσιεύοντας στη «Φιλοτέλεια» μεγάλο αριθμό μελετημάτων για τα Δημοτικά (Αγροτικά) Ταχυδρομεία.

Ο Στ. Κασιμάτης υπηρέτησε και τον οργανωμένο φιλοτελισμό. Χρημάτισε για αρκετά χρόνια μέλος του Δ. Συμβουλίου και Αντιπρόεδρος της ΕΦΕ.

ΠΗΓΕΣ:

- Μανόλης Κασιμάτης – φωτογράφος
 - Φιλοτελικός Τύπος
 - INTERNET



ΕΦΟ:

Βραβείο Φιλοτελικής Φιλολογίας 1978.

Στέλιος ΚΑΣΙΜΑΤΗΣ

«*Τα Νέα Ταχυδρομικά Γραφεία μετά το 1900. Η Σφραγίδα του 5ου Τύπου*»